

Додатковий протокол до Європейської рамкової конвенції про транскордонне співробітництво між територіальними общинами або властями*

Страсбург, 9 листопада 1995 року
European Treaty Series/159

Підтверджуючи важливість транскордонного співробітництва між територіальними общинами або властями у прикордонних районах, сповнені рішучості вжити подальших заходів для забезпечення транскордонного співробітництва між територіальними общинами або властями, прагнучи полегшити і розвивати транскордонне співробітництво між територіальними общинами або властями, що знаходяться у прикордонних районах, визнаючи необхідність приведення Рамкової конвенції у відповідність до існуючої в Європі ситуації, вважаючи за доцільне доповнити Рамкову конвенцію з метою посилення транскордонного співробітництва між територіальними общинами або властями, зважаючи на Європейську хартію місцевого самоврядування, враховуючи Декларацію про транскордонне співробітництво в Європі, яку Комітет міністрів проголосив з нагоди 40-ї річниці Ради Європи і яка, крім іншого, закликає продовжувати вживати заходів для поступового усунення будь-яких перешкод - адміністративних, правових, політичних або психологічних, - що стримують розвиток транскордонних проектів, погодилися про такі додаткові положення:

Стаття 1

1. Кожна Договірна Сторона визнає і поважає право територіальних общин або властей, що знаходяться під її юрисдикцією і що згадуються у статтях 1 і 2 Рамкової конвенції, укласти угоди про транскордонне співробітництво з територіальними общинами або властями інших держав у рівноцінних сферах компетенції відповідно до процедур, передбачених в їхніх статутах, із дотриманням національного законодавства і якщо такі угоди не суперечать міжнародним зобов'язанням Сторони.

2. Угода про транскордонне співробітництво спричиняє обов'язки тільки для територіальних общин або властей, які її уклали.

Стаття 2

Рішення, спільно ухвалені в рамках угоди про транскордонне співробітництво, виконуються територіальними общинами або властями в межах їхньої національної правової системи із дотриманням їхнього національного законодавства. Виконані таким чином рішення розглядаються як такі, що мають таку саму юридичну силу і такі самі правові наслідки, що і заходи, здійснені цими общинами або властями за їхньою національною правовою системою.

Стаття 3

Угода про транскордонне співробітництво, що укладена територіальними общинами або властями, може передбачати створення органу транскордонного співробітництва, який може мати правосуб'єктність або не мати її. З урахуванням завдань, покладених на такий орган, та положень національного законодавства в угоді зазначається, суб'єктом якого права, державного чи приватного, він є в національних правових системах, до яких належать територіальні общини або власті, що укладають угоду.

Стаття 4

1. Якщо орган транскордонного співробітництва має правосуб'єктність, така правосуб'єктність повинна визначитися у законодавстві Договірної Сторони, на території якої розташована його штаб-квартира. Правосуб'єктність цього органу визнається іншими Договірними Сторонами, територіальні общини або власті яких беруть участь у транскордонній угоді, із дотриманням їхнього національного законодавства.

2. Орган транскордонного співробітництва виконує завдання, покладені на нього територіальними общинами або властями, у відповідності до його цілей та у спосіб, передбачений національним законодавством, яке регулює його діяльність. Таким чином:

a) діяльність органу транскордонного співробітництва регулюється його статутом та законодавством держави, на території якої розташована його штаб-квартира;

b) орган транскордонного співробітництва не має, однак, права вживати загальних заходів або заходів, які можуть зашкодити правам і свободам окремих осіб;

c) орган транскордонного співробітництва фінансується з бюджетів територіальних общин або властей. Він не має права встановлювати збори фіскального характеру. Він може у разі необхідності отримувати прибуток від послуг, наданих ним територіальним общинам або властям, користувачам або третім сторонам;

d) орган транскордонного співробітництва має річний кошторис і складає балансовий звіт, який затверджується ревізорами, що є незалежними від територіальних общин або властей, які беруть участь в угоді.

Стаття 5

1. Договірні Сторони можуть, коли це дозволяє їхнє національне законодавство, вирішувати про те, що орган транскордонного співробітництва має бути суб'єктом державного права і що для цілей правової системи кожної Договірної Сторони будь-які заходи, яких він вживає, повинні мати таку саму юридичну силу і такі самі правові наслідки, що і заходи, яких вживають територіальні общини або власті, що уклали угоду.

2. Однак в угоді може зазначатися, що такі заходи мають здійснюватися самими територіальними общинами або властями, які уклали угоду, особливо коли ці заходи можуть зашкодити правам, свободам і інтересам окремих осіб. Крім того, кожна Договірна Сторона може встановити, що обов'язки загального характеру не можуть покладатися на орган транскордонного співробітництва і що такий орган не має права вживати загальних заходів.

Стаття 6

1. Заходи, яких вживають територіальні общини або власті в рамках угоди про транскордонне співробітництво, підлягають такому самому наглядові, який встановлюється законодавством кожної Договірної Сторони для будь-якого заходу, що вживається територіальними общинами або властями, які уклали угоду.

2. Заходи, яких вживає орган транскордонного співробітництва, створений відповідно до угоди, підлягають наглядові, передбаченому у законодавстві держави, на території якої розташована штаб-квартира цього органу, з урахуванням, крім того, інтересів територіальних общин або властей інших держав. Орган транскордонного співробітництва задовольняє запити про надання інформації, зроблені властями держав, до яких належать територіальні общини або власті. Контрольні органи Договірних Сторін вживають заходів для створення засобів належної координації та інформації.

3. Заходи, яких вживає орган, згаданий у пункті 1 статті 5, підлягають такому самому наглядові, який встановлюється законодавством кожної Договірної Сторони для будь-якого заходу, що вживається територіальними общинами або властями, які уклали угоду.

Стаття 7

Будь-які спори, що виникають у зв'язку із діяльністю органу транскордонного співробітництва, передаються на розгляд судам, яким вони підсудні за міжнародним правом або міжнародною угодою.

Стаття 8

1. Кожна Договірна Сторона під час підписання цього Протоколу або здачі на зберігання ратифікаційної грамоти чи документа про прийняття або затвердження робить заяву про те, чи застосовуватиме вона положення статей 4 і 5, чи тільки однієї з цих статей.

2. В подальшому така заява може бути змінена у будь-який час.

Стаття 9

Жодні застереження до положень цього Протоколу не дозволяються.

Стаття 10

1. Цей Протокол відкрито для підписання державами, які підписали Рамкову конвенцію і які можуть висловити свою згоду на обов'язковість для них цього Протоколу шляхом:

а) підписання без застереження щодо ратифікації, прийняття чи затвердження; або

б) підписання за умови ратифікації, прийняття чи затвердження з подальшою ратифікацією, прийняттям чи затвердженням.

2. Держава-член Ради Європи не може підписати цей Протокол без застереження щодо ратифікації, прийняття чи затвердження або здати на зберігання ратифікаційну грамоту чи документ про прийняття або затвердження, якщо вона раніше або одночасно не здала на зберігання ратифікаційну грамоту або документ про прийняття чи затвердження Рамкової конвенції.

3. Ратифікаційні грамоти або документи про прийняття чи затвердження здаються на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи.

Стаття 11

1. Цей Протокол набирає чинності через три місяці від дати, на яку чотири держави-члени Ради Європи висловили свою згоду на обов'язковість для них цього Протоколу у відповідності до положень статті 10.

2. Стосовно будь-якої держави-члена, яка висловлюватиме свою згоду на обов'язковість для неї цього Протоколу після набрання ним чинності, Протокол набирає чинності через три місяці від дати його підписання або здачі на зберігання ратифікаційної грамоти або документа про прийняття чи затвердження.

Стаття 12

1. Після набрання чинності цим Протоколом будь-яка держава, яка приєдналася до Рамкової конвенції, може також приєднатися до цього Протоколу.

2. Приєднання здійснюється шляхом здачі на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи документа про приєднання, який набирає чинності через три місяці від дати здачі його на зберігання.

Стаття 13

1. Будь-яка Договірна Сторона може у будь-який час денонсувати цей Протокол шляхом подання відповідного письмового повідомлення на ім'я Генерального секретаря Ради Європи.

2. Така денонсація набирає чинності через шість місяців від дати отримання такого повідомлення Генеральним секретарем.

Стаття 14

Генеральний секретар Ради Європи повідомляє держави-члени Ради Європи та будь-яку державу, яка приєдналася до цього Протоколу, про :

- a) будь-які заяви, зроблені Договірними Сторонами відповідно до статті 8;
- b) будь-яке підписання;
- c) здачу на зберігання будь-якої ратифікаційної грамоти або будь-якого документа про прийняття, затвердження чи приєднання;
- d) будь-яку дату набрання чинності цим Протоколом у відповідності до статей 11 і 12;
- e) будь-яку іншу дію, будь-яке повідомлення або сповіщення, які стосуються цього Протоколу.

На посвідчення чого нижчепідписані належним чином на те уповноважені представники підписали цей Протокол.

Вчинено у Страсбурзі дев'ятого дня листопада місяця 1995 року англійською і французькою мовами, причому обидва тексти є однаково автентичними, в одному примірнику, який зберігатиметься в архіві Ради Європи. Генеральний секретар Ради Європи надсилає засвідчені копії цього Протоколу кожній державі-члену Ради Європи та будь-якій державі, якій запропоновано приєднатися до цього Протоколу.